

og som — det skal jeg senere komme tilbage til — Staten efter min Mening i høj Grad vil faa Brug for. Om Motorskatten skal jeg sige, at ogsaa ved tidligere Lejligheder er det fra mit Partis Side hævdet, at der kunde være Grund til at give Kommunerne en Hjælp til Vedligeholdelse af deres Veje, en Vedligeholdelse, som i høj Grad er blevet fordyret derved, at der nu køres med Automobile. Det er derfor mit Parti en Tilfredsstillelse, at det nu af den højtærede Regering foreslaas, at Kommunerne senere skal have en væsentlig Indkomst af Automobili-skatten.

Med Hensyn til Skatten paa offentlige Forestillinger finder vi det naturligt, at der foretages en Lempelse overfor Takster paa 50 Øre og deromkring — det er jo særlig Biografteatrene, dette gælder. Vi er ogsaa glade for, at det foreslaas at gaa bort fra Særbeskatningen af visse Idrætsopvisninger. Det vil vist erindres af sportsinteresserede Medlemmer af dette høje Ting, at det Forslag om Beskatning specielt af Fodbold og lignende Opvisninger, som i sin Tid blev forelagt af Finansminister Dr. Brandes, var ikke saa lidt videregaaende end det, der blev vedtaget. Naar det oprindelige Forslag blev ændret, skyldtes det et Ønske fra det daværende Udvalg. Vi for vort Vedkommende er meget glade for, at man nu helt vender tilbage til den gamle Beskatningsform overfor disse Opvisninger.

Den finansielt set vigtigste Skat af den Samling Skatter, der her er til Behandling, har jo altid Indkomst- og Formueskatten været, og det er ogsaa denne Skat, som den store Part af Skatteyderne interesserer sig mest for. Dette, om de skal give saa og saa mange Procent eller muligvis kan slippe med nogle færre, er fornuftigvis det, der i særlig Grad har deres Interesse. Som før bemærket, havde jo sikkert store Kredse haabet, at de Skatter, der her er Tale om, vilde blive noget formindsket. Dette er imidlertid ikke sket, og jeg forstaar ogsaa vel, at som Statens Finanser nu en Gang ligger, lader det sig ikke saa let gøre. Enkelte Lempelser er dog foreslaaede, og den vigtigste deraf er maaske Lempelsen overfor de mindre Indtægthavere med en Formue af en vis Størrelse, idet der er foretaget den Forandring, at Indtægter op til 4 000 Kr. mod tidligere 3 000 Kr. faar en Lempelse i Formueskatten, forsaavidt Formuen er under 100 000 Kr. Angaaende dette Forslag vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister,

hvad der forstaas ved „en ansat Skatteindtægt af 4 000 Kr.“ Man tør vel gaaud fra, at der derved forstaas den paagældende Skatteydere virkelige Indtægt minus de Fradrag, som han i Henhold til Skattelovene har Lov til at gøre, saasom det Fradrag af henholdsvis 600, 700 og 800 Kr., alt efter som han bor paa Landet, i Provinsen eller i København, og ligeledes Fradraget af den i det foregaaende Aar betalte Skat. Det er klart, at det ikke er uden Interesse, om de 4 000 Kr. er at forstaa paa denne Maade eller skal forstaas saaledes, at det er den Indtægt, han har haft i alt. Derom vil forhaabentlig den højtærede Finansminister give udtømmende Besked.

Med Hensyn til Formuebeskatningen i øvrigt forekommer det os, der tilhører det konservative Folkeparti, at det er den værste af de to Skatter. Den virker i særlig Grad haardt der, hvor Indtægten i Forhold til Formuen er forholdsvis lille. Allerede ved Finanslovforslagets første Behandling blev det da ogsaa af mit Partis Ordfører henstillet at lempe Formuebeskatningen i Særdeleshed overfor Indtægter, som er smaa i Forhold til Formuen. Jeg opfatter Forandringen fra de 3 000 til de 4 000 Kr. som noget, der gaar i den Retning, men vi kunde have ønsket, at man var gaaet ikke saa lidt videre. Jeg er heller ikke saa sikker paa, at det ikke vilde være i Statens Interesse, om man gik en hel Del videre, idet jeg er tilbøjelig til at tro, at denne i visse Tilfælde efter min Opfattelse for stærke Formuebeskatning meget vel kan bevirke, at de paagældende Skatteydere flytter til et Sted, hvorder er billigere at være. Man kan altid sige, at det ikke er meget patriotisk at foretage sligt, og jeg agter ikke at modsige dem, der siger dette; men det er lovligt at flytte, og i Beskatningsspørgsmaal tror jeg nu, at man i høj Grad bør tage Fornuftensyn. Og ser man Sagen alene fra Fornuftstandpunktet, tror jeg, der er god Grund til at overveje, om man ikke burde lempe Formuebeskatningen for de Indtægthavere, hvis Indtægt i Forhold til Formuen er ret lille. Jeg skulde ikke tro, det kunde være meget vanskeligt at indføre en saadan Lempelse efter visse bestemte Regler. Jeg haaber derfor, at denne Tanke kan vinde Sympati saavel hos den højtærede Minister som hos Tinget. En anden Ændring, der foreslaas, vedrører Friaktier. Jeg kan ikke nægte, at vi tillægger denne Forandring en ikke ringe Betydning for Selskaberne,